

Помандрую собі

Олександр Рябошапка

Побреду знов просторами,
сонцем наскрізь пропах.
Зацілований зорями,
упаду у степах.
Весь знесилений, зморений, -
я тягнуся до трави,
доторкнуся до кореня:
- Ізціли, оживи...
...Ні травинки - все зорано
і погас першоцвіт.
Запальний і нескорений,
помандрую у світ.
На чотири всі сторони,
де привітні вогні...
Жаль, що все це за шторами,
що це лиш у вікні...